

מסורת הש"ס

[illegible]

ליון הש"ס

ור"ע יליף ליה מנשרם
 ע"י לעיל דף לו ע"א במס'
 תרי תנאי וכו' בסופו: רש"י
 הימנו ודבר אחר אביילת
 ושוק של תורה וכו'. ע"י
 דף כג ע"ב במס' ד"ה
 ילנש וכו':]

שינויי נוסחאות

ועוולה גופה מנלן. כדי נסבה דהא [גא]. והאי קרא לדרשא אחרינא אוקיימא ללה מקרא דאי לאו ק"ו הוה יליפין ל' דבבכור [א] זריקה וזריקה מעולה יליפין ל' זריקה. **סביז כחטאם.** במילואים [ב] וצבעולם. [ג] מסביז שמיטין ביה ד' ממנות שסובז [ד] בדמה רוחות המזבח: **איין מלמדין.** ואע"ג דהכא לאו בבנין אבז אנו באין ללמוד אשמעינן אביי דשמי כחוצין הבאין כחצר אין מלמדין אלא"י. בג"ש אותו דבר שנכתב בשנין: **ובזשרס יהיה לך.** בבכור כתיב: **לחזה** **שמוע של שלמים.** ולקמיה פריך [א] לשל שמוע [ב] אשמיטין. **בדרס.** מ"ח יוצצין שורות [א] כדרס כך מפורש בדרס ירושלמי [ב] **שנא לניס המדרש חלה.** היא היתה מחילה ביאתו לפנייה **ביצנה:** וחטאם ואשם **מסנה לכה.** אכל שלמים לצעלים: **דון דבר מדבר.** כלומר שמעו ודמוה לו: **אין באין על חטא.** כחטאם ואשם: **אינו בא בנדר ובנדבה.** לאפוקי שלמים בדבאין בנדר **ובנדרה.** ונסחלק. נשתחק: **הקישו הכהן.** ואין משיצין על ההיקש [א]: **הוסיף לך כהסוב ג'.** כלומר מודה

ואני לדברך שלחזה ושוק של תודה י"י
 תצרינו לנו להקישו תפסת מועט
 תפסת מיהו מדהדר הכחוב בסיפיה
 ודקרה לך יהיה דלא אינטרין דהא
 כתיב ברישיה יהיה לך הוסף לו
 הכחוב הויה אחרת כמו ו' הבאה לו
 בהיקס: ה"ג ובטאמרו דברים לפני
 ר' שמעאל אמר להם לאו ואמרו לו
 לר"ע טעיה תודה מהיכן למדה
 משלמים ודבר י' הלמד בהיקס חוזר
 ומולמד בהיקס אין עילין דו' טעיתה
 בזמה שחזרת כך מהיקס שלמים ואתה
 מקישו לתודה דלא למדו הכתוב אלא
 משלמים דאי מתקשה חזו ושוק לך
 כתיב בזה אלא מדאיתקש תודה לשלמים
 נפקא לן דה חזו ושוק בזה כ"י דמיא
 לפני שיאנה תודה לידון בדבר החדש
 שטעונה לחס יכול אין לך דה אלא
 החדושה מ"ל ט' תורת זבח השלמים
 על תודה מה שלמים טעונים
 ונסכים ותנופת חזו ושוק
 אף תודה כ"י י"א: ודבר הלמד בהיקס
 יחזור י"ב וילמד על הכבור בהיקס.
 לילאכל כל ויליה: אין עילין לדנו
 בנלשון אחרון. להקשה לחזו ושוק של
 תודה: אלא בלשון ראשון. לשל שלמים:
 שאל מנינו. ללמדו בכל התורה כולה
 דהק' כבורות: דהק' כבורות. שור
 דקרה עלייה קאי לר' שמעאל וה"ר
 שמעאל גבי ואת דמס ואת חבבס לר'
 שמעאל בפרק ב"ש (עלי לז): במאי
 קמיפולגי. רבי שמעאל ור"ע דע"כ

אין היקש חוזר מלמד בהיקש ור"ע מ' המלמד ב' כבז זה דכתיב בתורה יום ננאל ב' מה שחזר ושוק נאלכל ליום ב' הוא זמן אכילת חזר ושוק לש' ללמוד כפר ושעיר בהימנו ודבר אהל וקדמה ב' ולפני הכפרת זה שבע פעמי הכפרת [סס] אותו חזר משמע ל' ולפני עבודת פר ושעיר בפנים בהימנו וד' מפנים בהיקש דכן יעשה לאהל מו' מיניו בהיקש א': מקומות הוא דגמ' מקומות איתקוש אכל מ' תורה

וגמירי (כ"י) וכע"ז כ"פ. נ"א ושבע למטה לא כתבתי
 זי דאיצטריך לאתויי לכדאמר לעיל כו': [לה] ביה ואם
 [לה] בפ"ק נמחק ונ"ל בפרק כל הפסולין (ש"ז ו' צ"ב): מ
 ו' ליישכם. ע' לעיל נא ע"ב בתוס' ד"ה תן ודו"ק: מו

[illegible]

חשיב חטאת ועולה ב' כתובים אע"ג דאייס שוין, דסביב דעולה היינו ב'.

יִלְפִינָן לְעִיל צְפִירָקִין [דף
קָצוֹר דְּבָרִים הוּא ^{יד}] דְּנֶקֶט
יִנָּה: אִי מָה ר' אֶחָא אָן.
לְהֵן ד' מִתְנֹת שְׁמִים שְׁהֵן

ועולה גופה מנלן דכתיב ^א 'אל יסוד מזובח
העולה למד ^א על עולת חובה שמעונה יסוד
אי מה להלן ^ב שתי מתנות שהן ארבע אף
באן שתי מתנות שהן ארבע אמר אביי למה
למכתב ^ב סביב בעולה ^ג סביב בחטאת ^ד הוו
שני כתובין הבאין כאחד ^ה וכל שני כתובין
הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד אין
מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר
הוי אשם שלשה ושלשה ודאי אין מלמדין:
הבכור נאכל לכהנים ^א ת"ר ^ב מנין לבכור
שנאכל לשני ימים ולילה שנאמר ^ג ובשרם
היה לך כחזה התנופה וכשוק הימין ^ד הקישו
הכתוב לחזה ושוק של שלמים מה שלמים
נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף בכור נאכל
לשני ימים ולילה אחד וזו שאלה נשאלה לפני
חכמים בכרם ביבנה בכור לכמה נאכל נענה
ט"ז ואמר לשני ימים ולילה אחד היה שם
תלמיד אחד שבא לבית המדרש לפני ^א
חכמים תחלה ור' יוסי הגלילי שמו אמר לו
רבי מנין לך אמר לו בני שלמים קדשים קלים
בכור קדשים קלים מה שלמים נאכלין לשני
ימים ולילה אחד אף בכור נאכל לשני ימים
לילה אחד אמר לו רבי בכור מתנה לכהן
חטאת ואשם מתנה לכהן מה חטאת ואשם

[illegible]

מִיָּד לָהּ: הַיָּמָנוּ וּדְבַר אַחֵר. * אֲכִילֹת חוֹה וּשְׂקוֹ שֶׁל תּוֹרָה
וְהַקָּלָה הִיא לְגִדּוּל מִמָּקוֹם אַחֵר [א] מֵאִי הִיא חוֹה וּשְׂקוֹ לְ
הַיָּד מִן הַהִיקָשׁ לַמֵּד. וְרִיעַ סָבֵר הוֹאִיל וַיּוֹם וְלִילָה צְבֻדוֹ
הַ דְּבַר הַלְמֵד צְהִיקָשׁ: כֵּשֶׁם שְׂמוּה לַפְּנִי וּפְנִינִי כו'.
[ב] דְּצַפְנִינִי לַמַּעֲלָה צִפֵּר לֹא כְּצִיב צִיָּה מִיִּינְא דְּכְתִיב
[ג] וְצִבְעָה לַמַּעֲלָה הוּא דְּכְתִיבָא צִיָּה וְצִבְעִיר חֲטָאָה לַמַּעֲלָה
פִּרְתָּה לֹא כְּצִיב שְׂמֵהּ וְגַמְרִינִי בְּהִיקָשׁ מִמַּהֲדִי דְּכְתִיב [ד] וְסֵם
אֶחָד לַפְּנִינִי דְּמִקָּטָה צְבֻדָּה [ה] לֹא אֲחֵד כְּתוּבָה צוּ וְ
אֲלֵנָה אֲלֵמָה הַיָּמָנוּ וּדְבַר אַחֵר לֹא כְּהִיקָשׁ חֲשִׁיב לָהּ: אֲלֵנָה
מַהֲדִי. וְאֵין זֶה [ו] חֲזוֹר וּמִלְמַד צְהִיקָשׁ דְּצְהִיקָשׁ
וְכֹדֵר [ז] חוֹה וּשְׂקוֹ שֶׁל תּוֹרָה הוֹקֵשָׁה לְכֹדֵר וְ

[illegible]

מִיָּמָה (אָהַי מִיָּן) תַּחֲתַל עוֹלָה דְּהוּא פֿעֲטִיר דְּקֶדֶשׁ לִפְיָא רִיבָא וְלִפְטוֹרִי דִּיעוּ חִיסִי. אֲחֵי
 וְהוּא דִּקְרֵי עַל הַבְּיָרָה, אֲזִי מִלְּחָמָא פֿעִי [א] לִל קִרְבִּנְתָּא קִיעֵי אֲחֵי כַּנְגֵי סִיחֵר אֲמִלִּי
 וְעַל אֲחֵי פֿעֲטִיר אֲבֵל כִּי רִיבֵר לֹא אֲשַׁכֵּן שׁוּם מַנָּה פֿעִלָּה, וְעַד דְּמִתִּין קִדְמִי כַּנְגֵי
 רִיבֵר אֲחֵי מִיָּמָה דְּרִיחִיקָא (וְהוּא תוֹרָה:*) לִפְנֵי אֲיִסְתַּבֵּב כִּי בְּקוּרָה אֲחֵי. מִיָּמָה אֲחֵי אֲמִלִּי
 וְעַל אֲבֵלָא מִיָּן מִיָּן וְרִיחֵי וְלִפְטוֹרִי דִּיעוּ שׁוּם עוֹלָה פֿעֲטִיר אֲחֵי מִתְחַלֵּל מִיָּן, וְהוּא רִיבֵר
 דְּהֵרֶם אֲמִלִּי לִרְבּוֹת אֲמִלִּי דְּעַל עֵינִי (א), וְלִפְנֵי מִתְחַלֵּל דְּנֵם אֲזִי שְׂבִיב אֲחֵי אֲשַׁכֵּמֶת לִתְהַדִּיר
 וְעַל אֲחֵי אֲחִיחֻת וְשׁוּם אֲחֵי לִפְנֵי אֲחֵי מִלֵּךְ מִיָּמָה פֿעִי דְּהֵרֶם אֲזִי דְּעַל כַּנְגֵי שׁוּם אֲחֵי אֲמִלִּי
 אֲשַׁכֵּמֶת אֲחֵי אֲחֵיחֻת אֲחֵי לִפְנֵי כַּנְדִּים, מִלְּכִין מִתְחַלֵּל מִתְחַלֵּל אֲזִי מִיָּן אֲחֵי אֲחֵי חֲמָה:
 שׂוֹן, דְּבִחְסֵת אֲזִי קִרְטֵם, וְעַד דְּמִתִּין וְהוּא מִתְחַלֵּל לִתְחַלֵּל. וְעַד אֲחֵר דֹּאס אֲחֵי רִשָּׁא

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

לֹא סָבִיב בַּחֲמָאֵת הָיוּ שְׁנֵי בְּתוּבִים.
 וְאָמַר לְעִיל [ג:] יְכוּל זִרְקֵנוּ זִרְיָהָ
 טָמְאָה קָאָמַר לִ'ל דִּארְצֵה קֶרְנוֹת כְּתִיב
 וְאֵם דִּאיִטְרִיךְ לְגוֹיִרָה שׁוֹה דִּילִיף מִינִיהָ

פִּסְקוֹק ד' מִתְּנוֹת צְעוּלָה כְּדִמְרֵי נַעֲרָא
וְעוֹד לַמִּד' לַעֲיֹל [סא] צִמְחָתָא
נִוְתָן אַמָּה אֵיבִיז וְאַחֲמָה אֵילָן חֲטָטְרִין
צִמְחָתָא מִסְּבִיב לְגוֹפִיָּה שְׂחָלָא תִּמְרָא
דְּסָגִי בְּשִׁמֵּי מִתְּנוֹת בְּרִיחֻס [לא] אַחֲמָה
בְּשִׁמֵּי קֶרְנוֹת וְשִׁמָּה סְבִיב דְּעוּלָה הוּא
דְּמִימִי [לב] דְּטוּבָא סְבִיב כְּתִיב צְעוּלָה
בְּפִרְשָׁת וִירְקָא וְעוֹד דְּעוּלָה אֲחִיָּא
זִרְקָה וְזִרְקָה מִשְׁלֵמִים: וְאַנִּי מְקִישׁוּ
לְהוּזָה וְשׁוֹשׁ שֶׁל תּוֹרָה. מִשׁוֹס דְּלִמְוִמָּא
מִקְשִׁינִ: וְכִי דִבְרַהּ הֶאֱמַר בְּהִיקֶשׁ
חוּדָר וּמֶאֱמַר בְּהִיקֶשׁ. תִּימָה וְנִקְשָׁה
לְחוּזָה לְיוֹס שֶׁל אֵיל מִזִּיר דְּכְתִיב בְּהִדְיָא
וְנֶאֱחַל שִׁמֵּי וְלִילָה דְּמִדְּמַרְבִּיז לַעֲיֹל
בְּפִ"ק [לז] (דף ד') וּבְפִרְקָה כֹּל הַפְּסוּלִין
(דף לו.) וְכִי דִהֲאִי דְּמַרְבִּינִן מְבַשֵּׁר
זִבְחָה דְּתוֹתָה שְׁלֵמִיו חֲשִׁיב הִקְשִׁיָּא אִ"כ
הִיכִי יִלְיָף לָהּ לַעֲיֹל מִחֲטָאָתָא וְאַשֶּׁם
דִּלְפִּינִן [לח] מִהֶהוּא קָרָא וְלַעֲיֹל (דף ע.)
אִיבְעִיָּא לֵן אִי דִבְרַהּ הֵלֵמַר בְּהִיקֶשׁ
חוּדָר וּמִלְמַד צִבְיָן אֵב וְלֹא אִיפְשִׁיטָא
שֶׁהָ לִוְמֵר דְּמִסְתַּבְרָה לְאַקְשִׁיבָה לְתוֹדָה [לט]
יִשְׁהִיגָת מְכַל צְעוּלָה בְּזִכְרוֹר [מא]
וְלֹא לְאֵיל מִזִּיר דִּלְיֵנו נִוְהָה אֵלָּא בְּזִינִי
אִ"כ בְּשׁוֹק [מב] הַיּוֹמִין כְּתִיב תּוֹדָה
לְפָנֶי מִשְׁלֵמִים דְּכְתִיב בְּהוּ יִמִּין אֲבָל
אֵיל מִזִּיר לֹא כְּתִיב בִּיהַ יִמִּין:

דבר מ(תוך) דבר ונלמד דבר
אף בכור אינו בא על חטא
בכור נאכל לשני ימים ולילה
מדבר חטאת ואשם מתנה
ין באין בנדר ונדבה אף בכור
אחד אף בכור נאכל ליום
מ^ט וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָךְ ^י הַקִּישָׁן
אֶכְלִין לִשְׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד
ו ^{יא} הִקְשָׁתוֹ לַחֲזוֹה וְשׁוֹק שֶׁל
תּוֹדָה נֹאכַלֶּת לַיּוֹם וְלֵילָה אֶף
וּבִשְׂרָם יִהְיֶה לָךְ שֵׁאִין ת"ל
וְיִיָּה אַחֲרֵת בִּבְכוֹר ^{יב} וּבִשְׂנֵאֲמֹר
ו לר"ע ^{יג} מַעֲיִתָּה תּוֹדָה מֵהֵיכָן
וּמִלְמַד בְּהִיקָשׁ הָאֵין אֵין עֲלִיד
אֵל הָאֵין לָךְ יִהְיֶה מֵאֵין עֵבִיד לִיָּה
שֶׁלֹּא מַצִּינוּ בְּכָל הַתּוֹרָה ^{יד} ור"ע
וּמֵעַל מִבְּשֶׂרֶם דֶּהֱנָךְ בְּכוֹרוֹת
חַר הוּא הִיקָשׁ וּמ"ס לֹא הוּא
תֵּיב ^{טו} וְכֵן יַעֲשֶׂה לֵאחֹל מוֹעֵד
לְמִטָּה מִדָּם חֶפֶר כֶּךָ ^{טז} מִזָּה
לְמִטָּה מִדָּם הַשְּׁעִיר כֶּךָ ^{יז} מִזָּה
מִקּוֹמוֹת הוּא דִּגְמָרִי מִהֲדָרִי ^{יח}

ולילה הימנו ודבר אחר העמידה קל
מתיב זה: רבי ישמעאל סבר היקש הוא.
מתיב אע"ג דחזה ושוק למדה בהיקש
וי ולפנים גופיה אחת למעלה ושבע

דכתיבא וזהו אותו על הכפרת ולפני
את דמו כאשר עשה לם הפר אלמא
תה למד מחצירו והדר מייגמר היכל
מ"ד הוי היקש. היכי הדר היכל וגמיר
ל בהמות איתקוש ובהיקשא בתרא
עלמה למידה משלמים בהיקש:

ה"ג
זוה ושוק של תודה והיא עצמה כו' כל"ל (ח"ד): [לד' גי'
שמכ"י): [לז' ז"ל ברוך (צ"ק ד"ו). ועי' טוה"ק. וגי' שמכ"י
(ש) כשוק הימין כתב בכבודו ותודה כו' (צ"ק): [מג' מינות
(ש) ראיות נאום לפני דמיון מחמל תודה"ת להם ל:

[illegible]

בז.

עין משפט
נר מצוה

בג מיי פ"ה מהלכות
מע"ק הלכה יז ופ"ג
מהלכות עיה"כ הלכה ה:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]
$$\vdash (\Pi)$$

ליקוטים

מות הוא דגמרי מהדר.
ממר ההיכל גמר מקדש
ישים, כך כתיב וכפר על
יש זה קדש הקדשים, וכן
זה לאהל מועד זה ההיכל
(ר"ח יומא ט).

שיטה מקובצת

תיב אל יסוד בו. פ"ה דכדי
נחבא בו. היינו לשונות

לומים שמתחילים ללמוד יסודי העולה רק

[illegible]